ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

ฝนทอง จิตจำนง, พย.ม.[1] ดาริณ โพธิ์แก้ว, พย.ม.[1]* อดิศักดิ์ แสงเมือง, พย.บ.[1] ธิดารัตน์ คณึงเพียร, ปร.ด.[1]
ธิดารัตน์ ครุฑทอง, พย.บ.[1]

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอำนาจทำนายจากลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1-4 ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ จำนวน 129 คน เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามลีลาการเรียนรู้ และ แบบสอบถามผลสัมฤทธิ์การเรียน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา IOC = 1 หาค่าความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่า 0.82 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาอำนาจทำนายลีลาการเรียนรู้ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง (M = 2.99, SD = 1.03) ลีลาการเรียนรู้แบบจักษุประสาท และแบบปฏิบัติหรือเคลื่อนไหว ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และแบบโสต ประสาท ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p < .01$) ทั้งนี้ลีลาการเรียนรู้แบบอ่านหรือเขียน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 4.1 ($R^2 = 0.41$, $F = 5.487$, $p = .05$)

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการเน้นย้ำถึงความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์โดยคำนึงถึงปัจจัยลีลาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แบบจักษุประสาท แบบปฏิบัติหรือเคลื่อนไหว และแบบโสตประสาท เพื่อประสิทธิภาพการเรียนที่มากขึ้น

คำสำคัญ: ลีลาการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาพยาบาลศาสตร์

[1] วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก

* ผู้เขียนหลัก e-mail: darin1@bcnsurin.ac.th

Received 07/02/2025 Revised 26/09/2025 Accepted 29/09/2025

Academic Achievement Based on The Learning Styles of Nursing Students

Fontong Chitjumnong, M.S.N.[1], Darin Phokaew, M.S.N.[1]*, Adisak Sangmuag, B.N.S.[1], Thidarat Kanungpiarn, Ph.D.[1], Thidarat Krutthong, B.N.S.[1]

Abstract

This descriptive research aims to study academic achievement and the predictive power of learning styles among nursing students. The sample consisted of 129 nursing students from years 1-4 at Boromarajonani College of Nursing Surin, selected through stratified random sampling. The research instruments were a demographic questionnaire, a learning style questionnaire, and an academic achievement questionnaire. Content validity was assessed (IOC = 1), and reliability was determined using Cronbach's alpha coefficient, which yielded a value of 0.82. Data were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation. The predictive power of learning styles on academic achievement was determined using stepwise multiple regression analysis.

The results revealed that the academic achievement of nursing students is at a moderate level (M = 2.99, SD = 1.03). Visual-spatial and kinesthetic learning styles significantly impact academic achievement ($p < .05$), while auditory learning styles significantly impact academic achievement ($p < .01$). Read or write learning styles can predict academic achievement by 4.1% ($R^2 = 0.41$, $F = 5.487$, $p = .05$).

The findings suggest that the importance of nursing students' academic achievement should be emphasized, considering relevant learning style factors such as visual, kinesthetic, and auditory, to improve learning effectiveness.

Key words: learning style, student nurse academic, achievement

[1] Boromarajonani College of Nursing, Surin , Faculty of nursing Praboromrajchanok

* Corresponding author e-mail: darin1@bcnsurin.ac.th

บทนำ

ในการจัดการเรียนการสอน พื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสิ่งหนึ่งที่ผู้สอนต้องคำนึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งลีลาการเรียนรู้ ผู้เรียนแต่ละบุคคลจะมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไปซึ่งในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงผลลัพธ์ที่สะท้อนถึงความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ทางทฤษฎี ทักษะปฏิบัติ การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และทัศนคติทางวิชาชีพ ซึ่งไม่อาจวัดได้จากคะแนนสอบหรือเกรดเฉลี่ยเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมการประเมินในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การสอบปฏิบัติแบบโครงสร้าง (OSCE) การประเมินสมรรถนะทางคลินิก การใช้แฟ้มสะสมงาน การสะท้อนการเรียนรู้ (Boromarajonani College of Nursing, Surin, 2022) ดังนั้น ต้องนำลีลาการเรียนรู้มาพิจารณาประกอบกัน หากได้ใช้วิธีการหรือลีลาการเรียนรู้ที่ตนเองถนัด จะเกิดแรงจูงใจและเรียนรู้ได้ดีขึ้น (Mills, 2002; Srimala & Wangruangsatid, 2015) ทั้งนี้เมื่อเสร็จสิ้นการศึกษาจะมีการวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนโดยวัดจากเกรดเฉลี่ยสะสม

ลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) เป็นวิธีการเรียน การคิด การแก้ปัญหาที่บุคคล ชอบหรือถนัดในการใช้เป็นประจำ และช่วยให้บุคคลนั้นเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด VARK เป็นหนึ่งในเครื่องมือที่สามารถกำหนดลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Fleming & Mills, 1992) ได้แก่ 1) ลีลาการเรียนรู้แบบจักษุประสาท (Visual) เป็นการเรียนรู้โดยใช้ภาพประกอบ หรือเห็นการแสดงหรือการสาธิต 2) ลีลาการเรียนรู้แบบโสตประสาท (Aural) เป็นการเรียนรู้ได้จากการฟังหรือการได้ยิน มากกว่าข้อมูลที่เป็นตัวหนังสือหรือภาพประกอบต่าง ๆ 3) ลีลาการเรียนรู้แบบอ่านและเขียน (Read/write) เป็นการเรียนรู้ที่ได้มาจากการอ่าน สามารถอ่านเนื้อหาสาระ โดยสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเอง 4) ลีลาการเรียนรู้แบบปฏิบัติหรือเคลื่อนไหว (Kinesthetic) เป็นลักษณะการเรียนรู้ โดยผ่านทางความรู้สึก เคลื่อนไหว การใช้ร่างกายเป็นสื่อ ทั้งนี้แต่ละแบบนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักการที่ว่าบุคคลมีความแตกต่างทางด้านการรับรู้ ความคิดที่แตกต่างกัน แต่ทุกคนสามารถเรียนรู้องค์ความรู้ ประเด็นปัญหาทางวิชาการได้โดยที่บุคคลจะมีรูปแบบเป็นของตัวเอง ผู้เรียนจะมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นและเรียนรู้ได้ดีหากได้ใช้วิธีการหรือลีลาการเรียนรู้ที่ตนเองถนัดซึ่งมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล (Mills, 2002; Srimala & Wangruangsatid, 2015) หากผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคลก็จะช่วยเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มาก (Kowtrakul, 2016)

การเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์มีความเฉพาะทางที่ต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ การเรียนการสอนที่ควรตระหนักถึงลักษณะของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงมีความจำเป็นโดยที่รูปแบบการเรียนรู้สามารถสร้างกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความคิด ดังนั้นแล้ว การเรียนรู้ผ่านการมองเห็น การสัมผัส การได้ยิน การลงมือปฏิบัติ จะช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความสามารถในการรับรู้และเรียนรู้แตกต่างกัน ซึ่งลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียนที่จะเลือกเรียนรู้หรือรับรู้ข้อมูลตามความถนัดของตนเองนั้น เรียกว่า รูปแบบการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะมีความถนัดในการรับรู้ตามลักษณะเฉพาะของตนที่จะชอบหรือสนใจรับข้อมูล บางคนอาจจะถนัดและชอบที่จะมีการดู สัมผัส หรือได้ยิน ดังนั้น การศึกษาลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนจะทราบถึงความถนัดและสามารถจำแนกได้ว่าแต่ละบุคคลจะต้องเรียนรู้หรือมีการเลือกรับรู้ของผู้เรียนอย่างไรที่จะมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะสามารถทำให้ผู้เรียนเลือกรับข้อมูลหรือใช้ช่องทางที่เหมาะสมได้ดียิ่งขึ้น (Kowtrakul, 2016; Srimala & Wangruangsatid, 2015) จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา พบว่า มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้ได้ (Tuijaroen et al., 2020) ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะลีลาการเรียนรู้เฉพาะของสถาบัน แต่ไม่พบถึงการทำนายของลีลาการเรียนรู้ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ผลิตบัณฑิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตซึ่งมีการเรียนการสอนเป็นระยะเวลา 4 ปี มุ่งหวังผลิตพยาบาลให้มีคุณภาพ ในการจัดเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาพยาบาล เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ active learning (Boromarajonani College of Nursing, Surin, 2022) ลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning เพราะช่วยให้ผู้สอนเข้าใจว่า ผู้เรียนมีวิธีการรับรู้และประมวลผลข้อมูล

ที่แตกต่างกัน นักศึกษาแต่ละชั้นปีอาจมีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาในช่วงชีวิต เมื่อมีความพร้อมสามารถรับผิดชอบตนเองได้มีความต้องการที่จะรับผิดชอบตนเองมากขึ้น การปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงมีความจำเป็น ดังนั้น การศึกษาถึงรูปแบบลีลาการเรียนรู้ชนิดใดที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ จะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

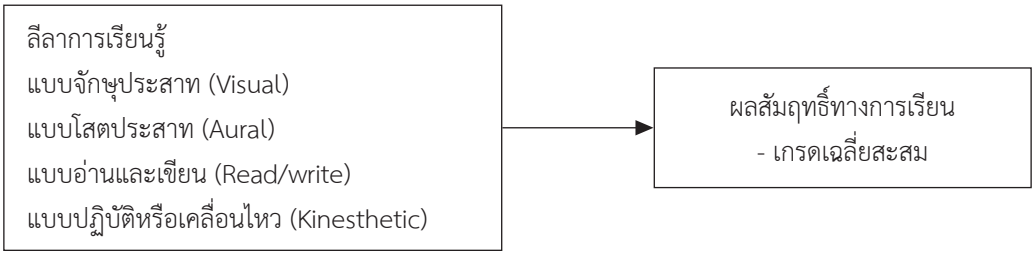
1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์
2. เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายของปัจจัยลีลาการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยลีลาการเรียนรู้สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) หมายถึง วิธีการเรียน การคิด และการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนถนัดหรือเลือกใช้เป็นประจำ ซึ่งส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หนึ่งในเครื่องมือที่ใช้จำแนกความแตกต่างของลีลาการเรียนรู้คือแบบจำลอง VARK (Fleming & Mills, 1992) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ (1) Visual การเรียนรู้จากสื่อภาพ การสาธิต หรือการใช้แผนภาพ (2) Aural การเรียนรู้จากการฟัง เช่น การบรรยายหรือการอภิปราย (3) Read/Write การเรียนรู้จากการอ่านและการเขียนเพื่อสร้างความเข้าใจด้วยตนเอง และ (4) Kinesthetic การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงหรือการใช้ร่างกายเป็นสื่อ ทั้งนี้ แนวคิดดังกล่าวตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่ามนุษย์มีความแตกต่างในการรับรู้และการประมวลผลข้อมูล แต่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้หากได้ใช้วิธีการที่สอดคล้องกับลีลาของตนเอง ซึ่งจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจและประสิทธิผลในการเรียนรู้ (Mills, 2002; Srimala & Wangruangsatid, 2015) ดังนั้น หากผู้สอนสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียน ก็จะเอื้อต่อการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการได้มากขึ้น (Kowtrakul, 2016) รายละเอียดสามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ตามภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาเชิงทำนาย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุรินทร์ ชั้นปีที่ 1-4 ประจำปีการศึกษา 2567 ทุกชั้นปี จำนวน 451 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุรินทร์ ชั้นปีที่ 1-4 ประจำปีการศึกษา 2567 โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ จากนักศึกษาแต่ละชั้นปี ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 38 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 37 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 32 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 22 คน รวมทั้งหมดจำนวน 129 คน ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด

โดยมีเกณฑ์ในการคัดเข้า (Inclusion criteria) ดังนี้ 1) ลงทะเบียนเรียนแบบเต็มเวลา 2) สมัครใจและยินดีให้ข้อมูลการวิจัยอย่างครบถ้วน เกณฑ์คัดออก 1) ไม่สามารถให้ความร่วมมือให้ข้อมูลได้ครบถ้วนตามที่กำหนด

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การคำนวณจากโปรแกรมสำเร็จรูป G*Power 3.1.9.2 ซึ่งเป็นโปรแกรมที่พัฒนามาจากพื้นฐาน Power analysis กำหนดค่า Effect Size = 0.15 กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 และค่า power = 0.95 จำนวนตัวแปรทำนาย 4 ตัว คำนวณได้ขนาดตัวอย่าง 129 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ เป็นแบบเลือกตอบจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีการแปลผลดังนี้ 2.50-3.00 ระดับปานกลาง 3.01-3.50 ระดับมาก 3.51 ขึ้นไป ระดับสูง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามลีลาการเรียนรู้ ในการศึกษานี้ใช้แบบสอบถาม VARK ฉบับภาษาไทย ซึ่งแปลมาจาก VARK Learning Style questionnaire version 7.0 (Pawuttipattarapong, 2014) โดยลักษณะของแบบสอบถามจะวัดรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ลักษณะของคำถามในแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามที่มีจำนวนทั้งสิ้น 16 ข้อ โดยในแต่ละข้อจะมีคำถามทั้งสิ้น 4 ตัวเลือก โดยให้นักศึกษาเลือกตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นตัวเองหรือที่ใช่ตัวเองมากที่สุดในแต่ละข้อ เมื่อทำการตอบคำถามเสร็จสิ้นแล้วจะนำผลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อแปรผล ดังนี้ 1) ผู้เรียนที่มีความถนัดอย่างใดอย่างหนึ่ง (Unimodal learner) คือ ผู้เรียนที่มีความถนัด 1 ด้าน (V, A, R, K) และ 2) ผู้เรียนที่มีความถนัดหลายอย่าง (Multimodal Learner) สามารถแบ่งออกได้ดังนี้ a) ผู้เรียน ที่มีความถนัด 2 ด้าน Bi-modal (VA, VR, VK, AR, AK, RK) b) ผู้เรียนที่มีความถนัด 3 ด้าน Tri-modal (VAR, VAK, ARK, VRK) และ c) ผู้เรียนที่มีความถนัด 4 ด้าน Quad-modal (VARK)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC = 1 และทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ในสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่ง จำนวน 30 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ. 0.82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ภายหลังได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุรินทร์ โดยนัดหมายนักศึกษาแต่ละชั้นปี และให้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเองผ่าน google form โดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างและการแสดงความยินยอมเข้าร่วมวิจัย โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามการวิจัยประมาณ 30 นาที

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ เลขที่ P-EC ลงวันที่ 01-09-67 ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถปฏิเสธการให้ข้อมูลการวิจัยโดยไม่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนและการวัดผลคะแนนใด ๆ รายงานผลการวิจัยในภาพรวม ไม่มีการระบุชื่อ-สกุลนักศึกษา และทำลายแบบสอบถามการวิจัยเมื่อเสร็จสิ้นการวิจัยภายใน 1 ปี

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์รูปแบบลีลาการเรียนรู้โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ความถี่ และร้อยละ
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบลีลาการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่.05 โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาระดับของความสัมพันธ์ ดังนี้ (รัตน์ศิริ ทาโต, 2561) r = < .30 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ r = .30 -.70 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง r = > .70 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

4. วิเคราะห์หาอำนาจการทำนายระหว่างรูปแบบลีลาการเรียนรู้ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยสถิติถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้วิจัยทำการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) ตามหลักการใช้สถิติดังกล่าว ดังนี้ 1) ข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (Normality) 2) ตัวแปรต้นกับตัวแปรตามมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linearity) โดยการทดสอบสถิติเอฟ (F-test) 3) ข้อมูลมีความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนเป็นเอกภาพ (Homoscedasticity)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาพยาบาล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 95.35 มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 20.3 ปี (SD = 1.03) เกรดเฉลี่ยสะสมส่วนมากอยู่ระหว่าง 2.50 - 3.00 คิดเป็นร้อยละ 65.89 ซึ่งค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 2.99 คะแนน (SD = 0.36) รายละเอียดตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาพยาบาล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	123	95.35
หญิง	6	4.65
อายุ		
19 ปี	38	29.46
20 ปี	37	28.68
21 ปี	32	9.15
22 ปี	22	17.05
เกรดเฉลี่ยสะสม		
2.50 - 3.00	85	65.89
3.01 - 3.50	27	20.93
3.51 ขึ้นไป	17	13.18

ส่วนที่ 2 ลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

รูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ใช้ พบว่านักศึกษามีการใช้รูปแบบการเรียนรู้ผ่านการอ่านและเขียน (Read/write) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.06 รองลงมาคือ ลีลาการเรียนรู้แบบปฏิบัติหรือเคลื่อนไหว (Kinesthetic) คิดเป็นร้อยละ 27.13 และ ลีลาการเรียนรู้แบบโสตประสาท (Aural) ร้อยละ 20.93 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 รูปแบบลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล (N=129)

ลีลาการเรียนรู้	จำนวน	ร้อยละ
ลีลาการเรียนรู้แบบจักษุประสาท (Visual)	5	3.88
ลีลาการเรียนรู้แบบโสตประสาท (Aural)	27	20.93
ลีลาการเรียนรู้แบบปฏิบัติหรือเคลื่อนไหว (Kinesthetic)	35	27.13
ลีลาการเรียนรู้แบบอ่านและเขียน (Read/write)	62	48.06

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

ลีลาการเรียนรู้แบบจักษุประสาท (Visual V) และ ลีลาการเรียนรู้แบบปฏิบัติหรือเคลื่อนไหว (Kinesthetic) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ P < .05 ส่วน ลีลาการเรียนรู้แบบโสตประสาท (Aural) ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ P < .01 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัย	1	2	3	4	5
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1	.018*	.007**	-.204	-.018*
2. ลีลาการเรียนรู้แบบจักษุประสาท (Visual)	.018*	1	-.145	-.138	-.057
3. ลีลาการเรียนรู้แบบโสตประสาท (Aural)	.007**	-.145	1	-.209	-.111
4. ลีลาการเรียนรู้แบบอ่านและเขียน (Read/write)	-.204	-.138	-.209	1	-.406
5. ลีลาการเรียนรู้แบบปฏิบัติหรือเคลื่อนไหว (Kinesthetic)	-.018*	-.057	.111	-.406	1

หมายเหตุ *p < .05, **p <.01

รูปแบบลีลาการเรียนรู้ที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนการวิเคราะห์ด้วยข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบข้อมูลตามข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) ของสถิติถดถอยพหุคูณได้ผลดังนี้ ตัวแปรต้นมีการกระจายแบบปกติ ตัวแปรต้นและตัวแปรตามมีความเป็นอิสระต่อกัน ไม่มี Univariate outliers ตัวแปรต้นทุกตัวไม่มีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกิด Multicollinearity กราฟมีลักษณะเป็น Homoscedasticity เป็นไปตามข้อตกลงของ Normality, Linearity และ Homoscedasticity

จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบลีลาการเรียนรู้แบบอ่านและเขียน (Read/write) สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 4.1 (R^2 = 0.41, F = 5.487, p =.05)

จากการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อทดสอบอำนาจการทำนายของตัวแปรต้นทั้งหมด 4 ตัวแปร พบว่า มีตัวแปร 1 ตัวแปร คือ รูปแบบลีลาการเรียนรู้แบบอ่านและเขียน (Read/write) ถูกเลือกเข้าสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถ สรุปได้รูปแบบลีลาการเรียนรู้แบบอ่านและเขียน (Read/write) สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 4.1 (R^2 = 0.41, F = 5.487, p <.05)

จากการวิเคราะห์ความถดถอยและสหสัมพันธ์ในขั้นที่ 3 ซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายที่จะได้เส้นสมการถดถอยที่ดีที่สุด และเมื่อเพิ่มตัวทำนายในขั้นตอนต่อไปของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า อำนาจการทำนายเปลี่ยนไปอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ลีลาการเรียนรู้แบบจักษุประสาท (Visual) ลีลาการเรียนรู้แบบโสตประสาท (Aural) และลีลาการเรียนรู้แบบปฏิบัติหรือเคลื่อนไหว (Kinesthetic) ซึ่งไม่สามารถเพิ่มอำนาจการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยวิธี Stepwise Regression เพื่อทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (n = 129)

ตัวแปรทำนาย	B	SE	β	*t*	*p-value*
โรคประจำตัว	-.228	.542	-.204	-2.342	.021
Constant = 3.330, R^2 = 0.041, R^2_{Adjusted} = .034, F = 5.487, $p < .05$					

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่ารูปแบบลีลาการเรียนรู้แบบอ่านและเขียน (Read/write) สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ผลการศึกษาที่ได้ตามวัตถุประสงค์ เป็นไปตามสมติฐานการวิจัย จากผลการวิจัยอภิปรายได้ว่า การพิจารณาถึงลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน เมื่อพิจารณาจากบริบทของนักศึกษาพยาบาล ส่วนใหญ่ชอบการดูและการอ่านเขียน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบุคคลจะชอบเรียนรู้จากการอ่าน สามารถอ่านเนื้อหาสาระได้เอง เรียนรู้ด้วยตนเองได้ (Tuijaroen et al., 2020) การเรียนรู้ผ่านการอ่านเขียน รูปแบบนี้จะชอบข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษร จะเห็นได้ในหมู่นักวิชาการ เพราะเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นการรับและส่งข้อมูลผ่านการอ่านและการเขียน ลักษณะเด่นชัดของคนกลุ่มชอบอ่านทุกสิ่งทุกอย่าง พกสมุดโน้ตและปากกาติดตัว หรือเครื่องบันทึกอื่น ๆ เพื่อจดข้อมูล ซึ่งเป็นลักษณะของพฤติกรรมนักศึกษาพยาบาลโดยส่วนใหญ่ สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจัดให้มีช่วงเวลาที่ให้ผู้เรียนอ่านและค้นคว้าเอกสาร ตำราหรือบทความวิชาการต่าง ๆ ด้วยตนเองโดยแบ่งหัวข้อในการศึกษาให้แต่ละกลุ่มไปศึกษาที่ห้องสมุดพร้อมทั้งสรุปเป็นผังความคิด นำเสนอและมาอภิปรายแลกเปลี่ยนร่วมกันทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (Boromarajonani College of Nursing, Surin, 2022) ลีลาการเรียนรู้แบบอ่านและเขียน บุคคลจะเรียนรู้ได้ดีจากการอ่านเนื้อหา สาระ เรื่องราว การเขียนรายการสิ่งที่ต้องทำ การจดบันทึกต่าง ๆ (Wattanakun, Ngamkham, & Ngamwongwan, 2016) ในการศึกษานี้ปรากฏลีลาการเรียนรู้แบบอ่านและเขียน ส่วนใหญ่ในนักศึกษาพยาบาลและ ซึ่งต้องอาศัยการเรียนรู้จากหลักฐานเชิงประจักษ์ อ่านและค้นคว้ามาก นักศึกษาจะต้องทบทวนบทเรียนจากการอ่านตำราในเชิงทฤษฎีซึ่งเป็นพื้นฐานก่อนจะเรียนในรายวิชาที่มีการฝึกทักษะปฏิบัติ หรือใช้กรณีศึกษา (Case study) การใช้สถานการณ์ (Scenarios) (Boromarajonani College of Nursing, Surin, 2022) ดังนั้น การให้ศึกษาค้นคว้าจากกรณีศึกษา เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องด้วยตนเองและสรุปประเด็นที่ได้จากการค้นคว้ามานำเสนอในรูปแบบบทความ การนำเสนอหน้าชั้นเรียน หรือรูปแบบการนำเสนอที่ถนัด จะเป็นการส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแก่นักศึกษาให้ดีขึ้นได้

ส่วนลีลาการเรียนรู้แบบจักษุประสาท (Visual) แบบโสตประสาท (Aural) และแบบปฏิบัติหรือเคลื่อนไหว (Kinesthetic) ไม่สามารถเพิ่มอำนาจการทำนายต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่าลีลาการเรียนรู้แบบจักษุประสาท (Visual), โสตประสาท (Aural) และปฏิบัติ/เคลื่อนไหว (Kinesthetic) ไม่สามารถเพิ่มอำนาจการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างชัดเจน เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถูกกำหนดโดยหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยส่วนบุคคล

เช่น ความสามารถทางสติปัญญา แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียน รวมถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อม เช่น วิธีการสอนและทรัพยากรการเรียน เพื่อเพิ่มอำนาจการทำนาย ควรพิจารณาการวิเคราะห์แบบ multivariate ร่วมกับตัวแปรอื่น เช่น ความสามารถเชิงปัญญา แรงจูงใจ และกลยุทธ์การเรียน ใช้การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลายมิติ และพัฒนาเครื่องมือวัดลีลาการเรียนรู้ที่ละเอียดขึ้น ซึ่งแนวคิดทฤษฎี VARK (Fleming, 2001) สนับสนุนว่าแม้นักเรียนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และการปรับการสอนให้เหมาะกับหลายรูปแบบเรียนรู้ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ ขณะที่ลีลาการเรียนรู้เดี่ยวไม่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ได้โดยตรง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบอ่านและเขียน เพื่อการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนตามลีลาการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล เช่น ความสามารถทางสติปัญญา แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียน รวมถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อม เช่น วิธีการสอนและทรัพยากรการเรียน
2. ศึกษาวิจัยพัฒนาพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนตามลีลาการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

References

Boromarajonani College of Nursing, Surin. (2022). *Nursing science curriculum, revised curriculum 2017*. Boromarajonani College of Nursing. Office of the Permanent Secretary, Ministry of Public Health. Ministry of Public Health. [In Thai]

Fleming, N.D. (2013). *The VARK questionnaire – for athletes*. http://vark-learn.com/the-vark-questionnaire/the-vark-questionnaire-for-athletes/.

Kowtrakul, S. (2016). *Educational psychology* (12th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [In Thai]

Mills, D. W. (2002). *Applying what we know student learning styles*. http://www.adesignmedia.com/onlineresearch/Applying%20What%20We%20Know%20-%20Student%20Learning%20Styles.htm.

Srimala, S., & Wangruangsatid, R. (2015). Achievement and satisfaction of nursing students studying newborn nursing care by using VARK learning style. *Journal of Health Science, 24*(4), 751-9. [In Thai]

Tuijaroen, J.,Tasena Elter, P., Mansaket, R., Santhiphumas, I., & Muenthaisong, S. (2020). The learning style of the WARC of nursing students at Boromarajonani College, Khon Kaen. *Public Health Academic Journal, 29*(6), 1073-1085. [In Thai]

Wattanakun, B., Ngamkham, S., & Ngamwongwan, K. (2016). Differences in learning styles of nursing students. *Journal of Health Science Research, 10*(1), 54-61. [In Thai]